Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 1. marca 2016 *

„Štátna pomoc — Záchrana podnikov v ťažkostiach — Pomoc vo forme štátnej záruky — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom — Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania — Závažné ťažkosti — Procesné práva dotknutých osôb“

Vo veci T-79/14,

Secop GmbH, so sídlom vo Flensburgu (Nemecko), v zastúpení: U. Schnelle a C. Aufdermauer, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Armati, T. Maxian Rusche a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2013) 9119 final z 18. decembra 2013 týkajúceho sa štátnej pomoci SA.37640 – Pomoc na záchranu v prospech ACC Compressors SpA – Taliansko,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg,

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. septembra 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 ACC Compressors SpA je spoločnosťou, ktorá od roku 1960 vykonáva činnosť v oblasti výroby a uvádzania na trh kompresorov do chladničiek pre domácnosť. Je 100 % dcérskou spoločnosťou Household Compressors Holding SpA (HCH), ktorá vystupuje iba ako holding a nič nevyrába. ACC

* Jazyk konania: nemčina.

Compressors mala pôvodne obchodný podiel zodpovedajúci 100 % základného imania ACC Austria GmbH a prostredníctvom tejto spoločnosti aj 100 % základného imania ACC Germany GmbH a ACC USA LLC.

2 V roku 2012 sa skupina ACC dostala do hospodárskych ťažkostí. V októbri 2012 bolo začaté konkurzné konanie voči ACC Germany. Dňa 20. decembra 2012 bolo začaté konkurzné konanie voči ACC Austria. Dňa 28. júna 2013 bola ACC Compressors vyhlásená za platobne neschopnú a 27. augusta 2013 bola na ňu uvalená nútená správa. HCH bola vyhlásená za platobne neschopnú 12. októbra 2013.

3 Po výzve na predkladanie ponúk v rámci konkurzu na majetok ACC Austria bola 20. apríla 2013 uzavretá zmluva o prevode majetku ACC Austria medzi Secop Kompressoren GmbH, dcérskou spoločnosťou žalobkyne Secop GmbH, ktorá má v súčasnosti obchodné meno Secop Austria GmbH, a konkurznými správcami ACC Austria. Táto zmluva bola uzavretá s odkladacou podmienkou, že Európska komisia vyhlási transakciu za zlučiteľnú s vnútorným trhom.

4 Dňa 5. novembra 2013 Talianska republika oznámila Komisii pomoc na záchranu v prospech ACC Compressors.

5 Oznámené opatrenie spočívalo v šesťmesačnej štátnej záruke za úverový rámec určený na poskytnutie potrebnej hotovosti v celkovej výške 13,6 milióna eur. Táto záruka mala umožniť pokračovanie činností ACC Compressors počas prípravy plánu reštrukturalizácie alebo likvidácie.

6 Rozhodnutím z 11. decembra 2013 Komisia rozhodla o nevznesení námietok proti nadobudnutiu majetku ACC Austria spoločnosťou, z ktorej sa stala Secop Austria (ďalej len „rozhodnutie o koncentrácii“), čím súčasne schválila zmluvu uzatvorenú 20. apríla 2013.

7 Dňa 18. decembra 2013 rozhodnutím K(2013) 9119 final týkajúcim sa štátnej pomoci SA.37640 – Pomoc na záchranu v prospech ACC Compressors SpA – Taliansko (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia rozhodla o nevznesení námietok voči oznámenému opatreniu. Predovšetkým sa domnievala, že oznámené opatrenie spočívalo v štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ale že boli dodržané podmienky na to, aby bola táto pomoc vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom ako pomoc na záchranu podniku v ťažkostiach.

8 Nadobudnutie majetku ACC Austria zo strany Secop Austria sa vzťahovalo najmä na patenty, ktoré až dovtedy používala ACC Compressors pri svojej vlastnej výrobe kompresorov. Uvedených patentov (ďalej len „sporné patenty“) sa týkajú dva spory prebiehajúce pred nemeckými a talianskymi súdmi medzi skupinou Secop a skupinou ACC, pričom sa vzťahujú najmä na otázku, či medzi nimi bola platne uzavretá licenčná zmluva (ďalej len „patentový spor“).

Konanie a návrhy účastníkov konania

9 Návrhom predloženým do kancelárie Všeobecného súdu 5. februára 2014 žalobkyňa podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

10 Na základe návrhu sudcu spravodajcu Všeobecný súd (prvá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 svojho rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 písomne položil účastníkom konania otázky. Účastníci konania odpovedali v lehote stanovenej Všeobecným súdom.

11 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 8. septembra 2015.

12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

13 Komisia po zmene svojich návrhov v štádiu dupliky navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

14 Žalobkyňa uvádza na podporu svojho návrhu na zrušenie tri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 296 ZFEÚ, porušení podstatných formálnych náležitostí a nedostatku odôvodnenia, druhý na porušení Zmlúv a tretí na zneužití právomoci.

15 Žalobkyňa v rámci odpovedí na písomné otázky Všeobecného súdu na jednej strane uviedla, že jej prvý žalobný dôvod sa má chápať ako založený na nedostatku dokazovania v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ a článkom 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

16 Na druhej strane žalobkyňa uviedla, že jej tretí žalobný dôvod sa má chápať ako založený na nesprávnom právnom posúdení, keďže Komisia nezohľadnila podstatné skutočnosti, ktoré poznala alebo mala poznať. Okrem toho na pojednávaní spresnila, že nevidí prekážku, aby sa jej prvý a tretí žalobný dôvod tak, ako boli prekvalifikované, preskúmali spoločne.

17 Žalobné dôvody vznesené žalobkyňou sa teda preskúmajú v tomto zmysle.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení Zmlúv

18 Druhý žalobný dôvod sa ďalej delí na dve časti, z ktorých prvá je založená na porušení článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, druhá na porušení článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ a tretia na porušení zásady rovnosti zaobchádzania.

19 Najskôr treba spoločne preskúmať prvú a druhú časť. Predmetom týchto dvoch častí je totiž v podstate vecné spochybnenie rozhodnutia Komisie nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania.

O prvej a druhej časti druhého žalobného dôvodu, založených na porušení článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ

20 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že sporná pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, a že neoprávnene nezačala konanie vo veci formálneho zisťovania.

21 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.

– Pripomenutie relevantnej judikatúry

22 V prvom rade treba pripomenúť, že Komisia je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania najmä vtedy, ak má s prihliadnutím na informácie získané počas predbežného preskúmania naďalej vážne ťažkosti pri posúdení posudzovaného opatrenia. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní konštatuje, že sporné opatrenie vzbudzuje pochybnosti o jeho zlučiteľnosti, táto povinnosť vyplýva priamo z článku 108 ods. 3 ZFEÚ, tak ako ho vykladá judikatúra, a potvrdzujú ju ustanovenie článku 4 ods. 4 v spojení s ustanovením článku 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb., EU:T:2008:29, bod 328).

23 Podľa ustálenej judikatúry je totiž konanie upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ nevyhnutné, pokiaľ má Komisia vážne ťažkosti pri posúdení, či je pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. Komisia sa teda môže pri prijímaní rozhodnutia priaznivého pre štátne opatrenie obmedziť na predbežnú fázu podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ len v prípade, pokiaľ nadobudla v rámci počiatočného preskúmania presvedčenie, že toto opatrenie buď nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, alebo, pokiaľ je kvalifikované ako pomoc, je zlučiteľné s vnútorným trhom. Naopak, ak toto prvotné preskúmanie vedie Komisiu k získaniu opačného presvedčenia alebo jej neumožňuje prekonať všetky ťažkosti pri posúdení zlučiteľnosti dotknutého opatrenia s vnútorným trhom, Komisia je povinná získať všetky potrebné stanoviská a s týmto cieľom začať konanie upravené v článku 108 ods. 2 ZFEÚ (rozsudky z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb., EU:C:1993:239, bod 33; z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, bod 39, a BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 22 vyššie, EU:T:2008:29, bod 329).

24 Komisii teda prináleží posúdiť, či si ťažkosti, s ktorými sa stretla pri skúmaní zlučiteľnosti pomoci, vyžadujú z hľadiska skutkových a právnych okolností samotnej veci začatie tohto konania (rozsudok z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb., EU:C:1993:197, bod 30). Toto posúdenie musí spĺňať tri požiadavky.

25 Po prvé, článok 108 ZFEÚ ohraničuje právomoc Komisie vyjadriť sa k zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom na konci konania vo veci predbežného zisťovania iba vo vzťahu k opatreniam, ktoré nepredstavujú vážne ťažkosti, pričom toto kritérium je výlučnej povahy. Komisia tak nemôže odmietnuť začať konanie vo veci formálneho zisťovania dovolávajúc sa iných okolností, akými sú záujem tretích osôb, hospodárnosť konania alebo akýkoľvek iný administratívny dôvod (rozsudok z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, Zb., EU:T:2001:94, bod 44).

26 Po druhé, pokiaľ sa Komisia stretne s vážnymi ťažkosťami, je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pričom v tomto ohľade nedisponuje diskrečnou právomocou. Pokiaľ sa právomoc Komisie viaže na rozhodnutie o začatí tohto konania, disponuje určitou mierou voľnej úvahy pri vyhľadávaní a prieskume okolností daného prípadu s cieľom určiť, či tieto okolnosti predstavujú vážne ťažkosti. Komisia v súlade s účelom článku 108 ods. 3 ZFEÚ a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorými je viazaná, môže viesť rokovania s členským štátom, ktorý oznámil pomoc, alebo s tretími osobami s cieľom prekonať počas predbežného konania prípadné ťažkosti, s ktorými sa stretla (rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 25 vyššie, EU:T:2001:94, bod 45).

27 Po tretie, pojem „vážne ťažkosti" je objektívnej povahy. Existencia takýchto ťažkostí musí byť skúmaná ako vo vzťahu k okolnostiam prijatia napadnutého rozhodnutia, tak aj vo vzťahu k jeho obsahu, objektívnym spôsobom, dajúc do vzťahu odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktorými Komisia disponovala v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom (pozri rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 25 vyššie, EU:T:2001:94, bod 47 a citovanú judikatúru).

28 V prejednávanej veci sa Komisia v napadnutom rozhodnutí domnievala, že sporná pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, keďže je v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ aj usmerneniami spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 244, 2004, s. 2, ďalej len „usmernenia“).

29 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 107 ods. 3 ZFEÚ poskytuje Komisii veľkú mieru voľnej úvahy s cieľom pripustiť pomoc ako výnimku zo všeobecného zákazu uvedeného v odseku 1 uvedeného článku, keďže v takých prípadoch posúdenie zlučiteľnosti alebo nezlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom zahŕňa problémy implikujúce zohľadnenie a posúdenie komplexných ekonomických skutočností a okolností. Preskúmanie vykonávané súdom Únie sa teda v tejto súvislosti musí obmedziť na overenie dodržania procesných pravidiel a pravidiel odôvodnenia, vecnej správnosti skutkových zistení, ako aj absencie zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností a neexistencie zneužitia právomocí. Súdu Únie teda neprislúcha, aby svojím vlastným posúdením nahradil posúdenie Komisie. Okrem toho sa Komisia môže pri výkone voľnej úvahy viazať opatreniami, akými sú usmernenia, v rozsahu, v akom takéto akty obsahujú pravidlá o prístupe, ktorým sa má táto inštitúcia riadiť, a nie sú v rozpore s ustanoveniami Zmluvy. V tejto súvislosti súdu Únie prislúcha overiť, či boli dodržané požiadavky, ktoré si stanovila samotná Komisia (rozsudok z 30. januára 2002, Keller a Keller Meccanica/Komisia, T-35/99, Zb., EU:T:2002:19, bod 77; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 1. decembra 2004, Kronofrance/Komisia, T-27/02, Zb., EU:T:2004:348, bod 79 a citovanú judikatúru).

– O údajnej povahe ACC Compressors ako nového podniku

30 Žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že vzhľadom na predaj majetku ACC Austria už ACC Compressors nemôže viac používať sporné patenty, v dôsledku čoho sa teda ACC Compressors musí považovať za podnik vytvorený z likvidácie existujúceho podniku, a teda za novoutvorený podnik v zmysle bodu 12 usmernení. Vzhľadom na nemožnosť používať sporné patenty totiž ACC Compressors údajne nemala k dispozícii dostatočne vyvinuté štruktúry na to, aby sa jej mohla poskytnúť pomoc na záchranu, najmä ju nebolo možné považovať za podnik pod rovnakým menom, ktorý vyrábal kompresory od roku 1960.

31 Bod 12 usmernení znie:

„Na účely tohto usmernenia novoutvoren[ý] [podnik] nie je oprávnen[ý] získať pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu ani vtedy, keď je je[ho] začiatočná finančná situácia neistá. Takýto prípad nastáva napríklad vtedy, keď nový podnik vznikne z likvidácie predchádzajúceho podniku alebo keď jednoducho prevezme aktíva takéhoto podniku. Podnik sa považuje za novovytvorený vo všeobecnosti v priebehu prvých troch rokov od začiatku jeho operácií v príslušnej oblasti aktivít. Až po uplynutí tohto obdobia sa stane oprávnen[ým] na pomoc na záchranu alebo reštrukturalizáciu…“

32 Bez akejkoľvek pochybnosti je cieľom, ktorý sleduje bod 12 usmernení, vyhnúť sa tomu, aby podniky, ktoré nie sú životaschopné alebo ktoré vykonávajú stratové činnosti, boli od svojho vzniku závislé od verejnej pomoci. V tejto súvislosti sa spresnenie uvedené v druhej vete tohto bodu týka najmä prípadu prevodu majetku existujúcej právnickej osoby na inú právnickú osobu, ktorá je novovytvorená alebo už existovala. Za nový podnik by sa teda mohol prípadne považovať hospodársky subjekt, do ktorého bol novo vložený majetok. Pokiaľ ide o právnickú osobu prevádzajúcu majetok, cieľom takejto transakcie by mohla byť práve jej záchrana.

33 Žalobkyňa však tvrdí, že uvedenie slova „napríklad“ v bode 12 usmernení znamená, že považovanie podniku za „novoutvorený“ môže vyplývať nielen z prevzatia – príjemcom pomoci – majetku inej spoločnosti, ale tiež z prevodu majetku príjemcu na inú spoločnosť, ako je v prejednávanej veci prevod majetku ACC Austria, dcérskej spoločnosti ACC Compressors, na Secop Austria.

34 Z dôvodov uvedených nižšie treba v prejednávanej veci odmietnuť takýto výklad.

35 Po prvé, ACC Compressors a ACC Austria tvorili pôvodne jeden a ten istý podnik, keďže tieto dve spoločnosti vyrábali rovnaké výrobky v dvoch rozdielnych závodoch, ale pod rovnakým hospodárskym vedením. Pri prevode výrobného majetku ACC Austria, ktorý nadobudol účinnosť 11. decembra 2013, keď bolo prijaté rozhodnutie o koncentrácii (pozri body 3 a 6 vyššie), sa nepochybne znížil objem činností tohto podniku, lebo činnosti zodpovedajúce výrobnému závodu nachádzajúcemu sa v Rakúsku už neboli jeho súčasťou. Podnik, ktorému sa poskytla sporná pomoc schválená 18. decembra 2013, tak už zahŕňal iba výrobný majetok ACC Compressors. Táto posledná uvedená spoločnosť však riadila dotknutý podnik tak pred uvedeným prevodom, ako aj po ňom, a ako žalobkyňa priznala v bode 46 žaloby, po dni prijatia napadnutého rozhodnutia pokračovala, hoci len obmedzeným spôsobom, vo výrobe kompresorov a ich uvádzaní na trh, čo predstavovalo tradičnú činnosť tohto podniku. Na rozdiel od tvrdení žalobkyne preto išlo o rovnaký podnik ako ten, ktorý vyrábal kompresory od roku 1960.

36 Po druhé, výklad navrhovaný žalobkyňou je v rozpore s cieľom bodu 12 usmernení, ako bol uvedený v bode 32 vyššie. V prípade prevodu majetku totiž v súvislosti s vymedzením „novoutvoreného podniku“ nie je relevantný subjekt tvorený hospodárskymi činnosťami zachovanými v rámci prevádzajúcej spoločnosti, ale subjekt tvorený hospodárskymi činnosťami nadobúdajúceho podniku, do ktorého bol novo vložený prevádzaný majetok. Okrem toho je bežné a primerané, že podnik v ťažkostiach prevedie určitý majetok a sústredí svoju činnosť do svojej kľúčovej oblasti, či už z hľadiska geografického alebo sektorového, aby zlepšil svoje šance na hospodársku reštrukturalizáciu. Bod 39 usmernení tak výslovne uvádza prevod majetku ako preventívne opatrenie proti nadmernému narušeniu hospodárskej súťaže v rámci skúmania plánu reštrukturalizácie s cieľom priznať pomoc na reštrukturalizáciu. Ak by takýto predaj majetku systematicky viedol k vylúčeniu prevádzajúceho podniku z možnosti prijať pomoc na záchranu, bolo by to v rozpore so všeobecným cieľom usmernení.

37 Skutočnosť, že medzi ACC Compressors a Secop Austria prebieha súdne sporové konanie o sporné patenty, nemôže viesť k inému posúdeniu.

38 Pri prijímaní sporného rozhodnutia totiž Komisia mohla zohľadniť iba skutkovú a právnu situáciu ACC Compressors, ako sa javila v deň prijatia tohto rozhodnutia; nanajvýš mohla zohľadniť predvídateľný vývoj tejto situácie v horizonte obdobia, na ktoré sa poskytovala pomoc na záchranu, t. j. šesť mesiacov (pozri bod 5 vyššie). Ako však správne uviedla Komisia, v deň prijatia napadnutého rozhodnutia ešte ACC Compressors používala sporné patenty na výrobu kompresorov, takže bola povinná to zohľadniť, pričom nič nenasvedčovalo tomu, že táto situácia by sa mohla zmeniť v šiestich nasledujúcich mesiacoch.

39 Navyše je potrebné uviesť, že existencia patentového sporu nie je relevantná v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom. Je pravda, že ak by Secop Austria uspela v spore o patenty, bolo by možné, že ACC Compressors by už nemohla viac používať sporné patenty a v dôsledku toho by musela zastaviť výrobu dôležitého radu kompresorov s názvom „Kappa“. To však záviselo aj od otázky, či by po prípadnom neúspechu pred súdmi mohla ACC Compressors získať licenciu na používanie uvedených patentov. Navyše nebolo možné ihneď vylúčiť, že by mohla nahradiť prípadné zastavenie svojej činnosti výroby kompresorov s názvom „Kappa“ rozvojom iného radu alebo iných činností. V každom prípade je potrebné domnievať sa, že Komisii neprislúchalo predpokladať výsledok patentového sporu prebiehajúceho pred vnútroštátnymi súdmi v deň prijatia napadnutého rozhodnutia, pričom by svojím vlastným posúdením nahradila posúdenie príslušných súdov, ktorým boli tieto spory predložené.

40 Napokon treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne uvedené na pojednávaní, že Komisia mala zohľadniť skutočnosť, že v rámci konania o koncentrácii ACC Compressors sama uviedla, že ak Secop Austria nadobudne majetok ACC Austria, nebude už môcť pokračovať vo svojej výrobe kompresorov, lebo už nebude môcť používať sporné patenty.

41 V rozhodnutí o koncentrácii totiž Komisia preskúmala tvrdenia ACC Compressors a konštatovala, že najmä vzhľadom na patentový spor existujúci medzi týmito dvomi účastníkmi nie je vylúčené, že sa medzi nimi uzavrie licenčná zmluva. Komisia teda už konštatovala v rámci konania o koncentrácii, že tvrdenia ACC Compressors o nemožnosti pokračovania vo výrobe kompresorov v prípade chýbajúcej licencie k sporným patentom boli hypotetické.

42 Za týchto okolností uvedené tvrdenia nepredstavujú rozhodujúce informácie na posúdenie konkurenčného vzťahu medzi ACC Compressors a Secop, v dôsledku čoho nemožno Komisii vytýkať, že ich nezohľadnila v rámci konania v oblasti štátnej pomoci.

– O skutočnosti, že sporná pomoc je údajne iba „odložením [nevyh]nutného“

43 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že sporná pomoc sa nemala poskytnúť, keďže je iba „odložením nutného“ v zmysle bodu 72 usmernení.

44 Bod 72 usmernení znie:

„Pomoc na záchranu je jednorazová operácia zameraná predovšetkým na udržanie [podniku] v podnikaní na obmedzené obdobie, počas ktorého možno zhodnotiť je[ho] budúcu existenciu. Nemalo by sa povoliť opakované udelenie pomoci na záchranu, ktorá by sotva udržala daný stav, odložila nutné a medzičasom prenesené hospodárske a sociálne problémy na iných, efektívnejších výrobcov alebo ostatné členské štáty. Preto by sa pomoc na záchranu mala poskytnúť iba raz (podmienka ‚prvýkrát, poslednýkrát‘)…“

45 V celkovom systéme bodu 72 usmernení sa skutočnosť, že pomoc na záchranu nemá slúžiť iba na zachovanie *statusu quo* a odloženie nevyhnutného, teda uvádza ako príklad na opodstatnenie zásady prvýkrát, poslednýkrát uvedenej v rovnakom bode 72. Podľa logiky tohto bodu skutočnosť, že po desiatich rokoch po poskytnutí prvej pomoci na záchranu sa žiada o druhú pomoc na záchranu, môže preukázať, že prvá pomoc slúžila iba na zachovanie *statusu quo* a odloženie nevyhnutného. V prejednávanej veci stačí na jednej strane poznamenať, že podľa zistení uvedených v bode 38 napadnutého rozhodnutia, ktoré žalobkyňa nespochybnila, je sporná pomoc prvou pomocou na záchranu poskytnutou ACC Compressors, a na druhej strane, že žalobkyňa sa obmedzila na tvrdenie, že sporná pomoc je iba „odložením nevyhnutného“, pričom toto tvrdenie nepodložila. Napokon pokiaľ by žalobkyňa odôvodnila svoje tvrdenie patentovým sporom, vyššie bolo konštatované, že tento spor nie je relevantný v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom.

46 Toto tvrdenie žalobkyne treba preto odmietnuť.

– O zohľadnení údajne poskytnutej skoršej pomoci

47 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia nezohľadnila súhrnný účinok spornej pomoci s pomocou, ktorá sa údajne poskytla predtým prostredníctvom Cassa Integrazione. Podľa nej je Cassa Integrazione fondom poskytujúcim čiastočné dávky v nezamestnanosti, ktoré Komisia považuje za štátnu pomoc.

48 Bod 23 usmernení znie:

„Ak bola [podniku] v ťažkostiach v minulosti poskytnutá nezákonná pomoc, v súvislosti s ktorou prijala Komisia negatívne rozhodnutie s príkazom na nápravu, a žiadna takáto náprava sa neuskutočnila v súlade s článkom 14 [nariadenia č. 659/1999] pri posudzovaní akejkoľvek pomoci na záchranu alebo reštrukturalizáciu, ktorá má byť poskytnutá tomu istému podniku, sa bude brať do úvahy po prvé súhrnný účinok minulej a novoposkytnutej pomoci, po druhé skutočnosť, že minulá pomoc nebola vrátená.“

49 Preto je potrebné uviesť, že bod 23 usmernení výslovne stanovuje zohľadnenie súhrnného účinku skoršej pomoci a novej pomoci na záchranu alebo na reštrukturalizáciu iba v súvislosti s nezákonnou pomocou, na ktorú sa vzťahuje negatívne rozhodnutie obsahujúce príkaz na jej vymáhanie, ktoré dotknutý členský štát ešte neuskutočnil. Na základe tohto ustanovenia Komisia okrem iného požiadala talianske orgány o vyhlásenie, že ACC Compressors nedostala takúto nevymáhanú pomoc (napadnuté rozhodnutie, bod 40).

50 Je pritom nesporné, že platby, ktoré sa údajne poskytli prostredníctvom Cassa Integrazione, pri ktorých Komisia tvrdí, že o nich nevedela, neboli predmetom negatívneho rozhodnutia Komisie. Znenie usmernení a predovšetkým ich bodu 23 teda nezaväzovalo Komisiu zohľadniť túto údajnú pomoc.

51 Pokiaľ ide o otázku, či by takéto zohľadnenie bolo povinné, ak by neexistovala akákoľvek povinnosť v tomto zmysle výslovne uvedená v usmerneniach, je potrebné uviesť, že podrobnosti pomoci na záchranu bránia tomu, aby sa zohľadnil súhrnný účinok skoršej pomoci, ktorá nie je uvedená v bode 23 usmernení. Bod 15 usmernení totiž vymedzuje pomoc na záchranu takto:

„[Pomoc na záchranu – *neoficiálny preklad*] predstavuje už svojím charakterom len dočasnú a návratnú pomoc. Jej hlavnou úlohou je udržať [podnik v ťažkostiach – *neoficiálny preklad*] nad hladinou na obdobie, ktoré je potrebné na vypracovanie plánu reštrukturalizácie alebo likvidácie. Všeobecný princíp spočíva v tom, že pomoc na záchranu umožňuje dočasne vypomáhať [podniku – *neoficiálny preklad*], ktor[ý] čelí značnému úpadku svojej finančnej situácie, ktorý sa odráža v závažnej kríze likvidity alebo technickej insolventnosti. Takáto dočasná pomoc by mala poskytnúť čas na analýzu okolností, ktoré spôsobili ťažkosti, a na rozvoj vhodného plánu na odstránenie týchto ťažkostí. Okrem toho musí byť pomoc na záchranu obmedzená na nevyhnutné minimum. Inými slovami, pomoc na záchranu ponúka [podniku] v ťažkostiach krátkodobú úľavu nepresahujúcu šesť mesiacov. Pomoc musí pozostávať z podpory vratnej likvidity vo forme záruk na pôžičku alebo pôžičiek pri úrokovej sadzbe minimálne porovnateľnej so sadzbami uplatňovanými na pôžičky zdravým [podnikom – *neoficiálny preklad*], a najmä s referenčnými sadzbami prijatými Komisiou. Štrukturálne opatrenia, ktoré si nevyžadujú okamžitú akciu, akou je nevyhnutná a automatická účasť štátu vo vlastných finančných prostriedkoch [podniku – *neoficiálny preklad*], sa nemôžu financovať prostredníctvom pomoci na záchranu.“

52 Z tohto vymedzenia vyplýva, že tak obmedzením spôsobilých foriem pomoci (záruky za pôžičky a pôžičky), ako aj svojou dočasnou a zvratnou povahou (ukončenie záruky a vrátenie pôžičky počas najviac šiestich mesiacov s výhradou, že po tejto lehote sa predloží plán reštrukturalizácie alebo likvidácie) a obmedzením výlučne na opatrenia nevyhnutné na dočasné prežitie dotknutého podniku, má pomoc na záchranu, akou je sporná pomoc, veľmi obmedzené účinky na vnútorný trh, ako to správne uviedla Komisia. Práve obmedzenosť týchto účinkov spoločne s naliehavosťou pomoci na záchranu odôvodňujú, aby ju Komisia bežne preskúmala v zjednodušenom konaní v súlade s bodom 30 usmernení, pričom sa zaväzuje vydať rozhodnutie v lehote jedného mesiaca, ak pomoc spĺňa určité kritériá. Zohľadnenie súhrnného účinku akejkoľvek prípadnej skoršej údajnej nezákonnej pomoci by však malo za následok, že dodržanie tejto lehoty by bolo nemožné a bolo by teda nezlučiteľné s naliehavosťou tohto preskúmania a obmedzeným vplyvom tejto pomoci na hospodársku súťaž.

53 Zohľadnenie inej skoršej pomoci, ako je pomoc vymedzená v bode 23 usmernení – na ktorú sa už vzťahuje konečné negatívne rozhodnutie Komisie –, by navyše zaväzovalo Komisiu uskutočniť vedľajšie preskúmanie uvedenej skoršej pomoci, ktorej kvalifikácia za pomoc a spornú pomoc môže byť sporná medzi ňou a dotknutým členským štátom a ktorá musí byť prípadne predmetom osobitného konania a rozhodnutia. To by mohlo v konečnom dôsledku viesť buď k odmietnutiu pomoci na záchranu na základe nadbytočného preskúmania skoršej pomoci, zatiaľ čo neskôr by sa mohlo ukázať, že táto pomoc je zákonná alebo že nepredstavuje pomoc, alebo k neopodstatnenému oddialeniu rozhodnutia o pomoci na záchranu. Takýto spôsob postupovania je teda zrejme rovnako nezlučiteľný s požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady právnej istoty.

54 Z týchto dôvodov je potrebné usudzovať, že Komisia by nemala byť povinná zohľadniť súhrnný účinok údajnej skoršej pomoci s pomocou na záchranu nad rámec prípadov uvedených v bode 23 usmernení.

55 V dôsledku toho je potrebné odmietnuť toto tvrdenie žalobkyne ako nedôvodné.

– O zohľadnení praktiky stratového predaja, ktorú údajne uplatňovala ACC Compressors

56 Vo štvrtom rade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia mala zohľadniť nebezpečenstvo, že sporná pomoc by mohla umožniť ACC Compressors pokračovanie v politike stratového predaja, ktorú údajne uplatňovala od roku 2013.

57 V tejto súvislosti postačuje konštatovať, že žalobkyňa sa obmedzuje na tvrdenie údajnej politiky stratového predaja ACC Compressors, pričom však nepredložila nijaké vysvetlenie alebo dôkaz, ktorými by mohla podložiť toto tvrdenie. Za týchto okolností je potrebné odmietnuť toto tvrdenie žalobkyne.

– O výpočtoch predložených Komisiou

58 V piatom rade žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, že výpočty predložené Komisiou v rámci posúdenia zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom boli nepresné a pre ňu nepochopiteľné, keďže nemala prístup k spisu.

59 Keďže žalobkyňa vo svojej odpovedi na písomné otázky Všeobecného súdu vzala vzhľadom na vysvetlenia poskytnuté Komisiou vo vyjadrení k žalobe túto výhradu späť, nie je potrebné v tejto súvislosti rozhodnúť.

60 Keďže všetky výhrady predložené v rámci prvej a druhej časti druhého žalobného dôvodu boli zamietnuté, treba zamietnuť tieto časti ako celok.

O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

61 Žalobkyňa uvádza, že nemala možnosť predložiť svoje stanovisko v rámci konania v oblasti štátnej pomoci začatého v prospech ACC Compressors, aby vyjadrila námietky voči poskytnutiu spornej pomoci tejto spoločnosti, prípadne v rámci konania vo veci formálneho zisťovania. Naproti tomu ACC Compressors podľa nej mala príležitosť v rámci konania o koncentrácii namietať voči kúpe majetku ACC Austria spoločnosťou Secop Austria. Podľa nej ide o porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, lebo konkurenčný vzťah medzi skupinou ACC a skupinou Secop sa mal preskúmať v rámci obidvoch konaní.

62 Podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti ako všeobecná zásada práva Únie ukladá, aby sa porovnateľné situácie neposudzovali rozdielne a rozdielne situácie neposudzovali rovnako, ak takéto posudzovanie nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudok zo 16. decembra 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine a i., C-127/07, Zb., EU:C:2008:728, bod 23 a citovanú judikatúru).

63 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade konštatovať, že tak v rámci konania v oblasti štátnej pomoci, ako aj v rámci konania v oblasti koncentrácie nemajú konkurenti dotknutých podnikov nijaké právo podieľať sa z úradnej moci na konaní, a to najmä v rámci prvej fázy konania, počas ktorej Komisia uskutočňuje predbežné posúdenie buď spornej pomoci, alebo oznámenej koncentrácie.

64 Po prvé totiž v oblasti štátnej pomoci je podľa ustálenej judikatúry potrebné rozlišovať medzi jednak fázou predbežného preskúmania pomoci podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a jednak fázou skúmania pomoci podľa odseku 2 rovnakého článku. Len v tejto poslednej uvedenej fáze, ktorá má Komisii umožniť získanie úplných informácií o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva o FEÚ povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom konania možnosť predložiť svoje pripomienky (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 24 vyššie, EU:C:1993:197, bod 22; Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 23 vyššie, EU:C:1998:154, bod 38, a z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb., EU:C:2005:761, bod 34). Z toho vyplýva, že iné dotknuté subjekty než dotknutý členský štát, vrátane konkurentov príjemcu pomoci, ako je v prejednávanej veci žalobkyňa, nemajú nijaké právo podieľať sa na konaní vo fáze predbežného preskúmania.

65 Po druhé v oblasti koncentrácie článok 18 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40; ďalej len „nariadenie o koncentráciách"), spresnený článkom 11 písm. c) nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 133, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 88), spresňuje, že Komisia môže – z vlastného podnetu – vypočuť iné fyzické alebo právnické osoby než oznamovateľov alebo iných účastníkov navrhovanej koncentrácie, ale že je povinná urobiť tak iba vtedy, ak sú splnené dve podmienky, a to že uvedené osoby majú dostatočný právny záujem a že o to požiadajú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. novembra 1997, Kaysersberg/Komisia, T-290/94, Zb., EU:T:1997:186, body 108 a 109).

66 V druhom rade je potrebné uviesť, že postavenie ACC Compressors v rámci konania v oblasti koncentrácie nebolo len postavením konkurenčného podniku Secop Austria ako podniku oznamujúceho koncentráciu, ale tiež postavením „inej zúčastnenej strany" v zmysle článku 11 písm. b) nariadenia č. 802/2004, keďže ako materská spoločnosť ACC Austria, ktorej všetok majetok sa mal predať, sa musela považovať za predávajúceho uvedeného majetku, a bola teda v postavení účastníka navrhovanej koncentrácie. Na rozdiel od konkurentov pritom podľa článku 18 ods. 1 *in fine* nariadenia o koncentráciách zúčastnené strany majú právo predložiť svoje stanovisko vo všetkých štádiách konania vrátane predbežnej fázy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. marca 1994, Air France/Komisia, T-3/93, Zb., EU:T:1994:36, bod 81, a z 20. novembra 2002, Lagardère a Canal+/Komisia, T-251/00, Zb., EU:T:2002:278, body 93 a 94).

67 Preto je potrebné konštatovať, že situácia žalobkyne v rámci konania v oblasti štátnej pomoci vedúceho k napadnutému rozhodnutiu bola odlišná od situácie ACC Compressors v rámci konania v oblasti koncentrácie vedúceho k rozhodnutiu o koncentrácii, keďže ACC Compressors bola oprávnená byť vypočutá pred prijatím tohto posledného uvedeného rozhodnutia. V dôsledku toho skutočnosť, že Komisia pred prijatím napadnutého rozhodnutia nedala žalobkyni príležitosť predložiť svoje stanovisko, nepredstavuje porušenie zásady rovnosti zaobchádzania.

68 Preto treba zamietnuť tretiu časť druhého žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj tento žalobný dôvod ako celok.

O prvom a treťom žalobnom dôvode, ako boli prekvalifikované, založených na nedostatku dokazovania a nesprávnom právnom posúdení

69 Žalobkyňa v tejto súvislosti vytýka Komisii, že nezohľadnila informácie uvedené v rozhodnutí o koncentrácii (pozri bod 6 vyššie), ktoré boli pritom relevantné a zásadné aj v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom, a že sa v tejto súvislosti uspokojila s informáciami poskytnutými talianskymi orgánmi a ACC Compressors ako príjemcom. Konkrétne, Komisia mala údajne zohľadniť skutočnosť, že ACC Compressors uviedla v rámci konania v oblasti koncentrácie, že ak nezíska licencie k sporným patentom, nebude viac môcť pokračovať vo svojich činnostiach na trhu kompresorov pre chladničky určené na použitie v domácnostiach (pozri bod 40 vyššie).

70 Komisia nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne.

71 Najskôr je potrebné uviesť, že Komisia nespochybňuje skutočnosti uvádzané žalobkyňou v rámci prvého žalobného dôvodu, a síce, že v tejto veci v rámci konania v oblasti štátnej pomoci nezohľadnila informácie, ktoré zhromaždila v rámci konania vedúceho k rozhodnutiu o koncentrácii. Účastníci konania sa teda nezhodujú len v dvoch otázkach, a to na jednej strane v tom, či Komisia bola oprávnená (či dokonca povinná) zohľadniť uvedené informácie, a na druhej strane v tom, či uvedené informácie boli relevantné v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom.

O rozsahu povinnosti dokazovania Komisie v rámci fázy predbežného preskúmania

72 Keďže prvý žalobný dôvod, ako bol prekvalifikovaný, je založený na nedostatku dokazovania, treba najskôr ohraničiť rozsah povinnosti dokazovania Komisie v rámci fázy predbežného preskúmania.

73 Ako bolo pripomenuté v bode 64 vyššie, cieľom fázy predbežného preskúmania zavedenej článkom 108 ods. 3 ZFEÚ je iba umožniť Komisii, aby si vytvorila prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti navrhovanej pomoci, ktorá jej bola oznámená, so Zmluvou.

74 Z judikatúry tiež vyplýva, že s cieľom získať schválenie novej alebo zmenenej pomoci ako výnimky z pravidiel Zmluvy prináleží dotknutému členskému štátu v zmysle jeho povinnosti spolupráce s Komisiou, ktorá vyplýva z článku 4 ods. 3 ZEÚ, aby poskytol všetky informácie takej povahy, aby táto inštitúcia mohla preveriť, či boli splnené podmienky výnimky (rozsudky z 28. apríla 1993, Taliansko/Komisia, C-364/90, Zb., EU:C:1993:157, bod 20; zo 6. apríla 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Komisia, T-17/03, Zb., EU:T:2006:109, bod 48, a z 12. septembra 2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies/Komisia, T-68/03, Zb,, EU:T:2007:253, bod 36).

75 Pokiaľ ide o predbežné konanie, uvedené procesné povinnosti sú okrem toho prevzaté a konkretizované v článku 2 ods. 2 a článku 5 ods. 1 a 2 nariadenia č. 659/1999.

76 Z toho vyplýva, že v rámci konania vo veci predbežného zisťovania Komisia v zásade môže zohľadniť dôkazy poskytnuté dotknutým členským štátom – prípadne po dodatočnej žiadosti Komisie (rozsudok z 15. júna 2005, Regione autonoma della Sardegna/Komisia, T-171/02, Zb., EU:T:2005:219, body 40 a 41) – a že z vlastného podnetu nie je povinná pristúpiť k dokazovaniu všetkých okolností, ak jej informácie poskytnuté oznamujúcim členským štátom pri prvom preskúmaní umožňujú nadobudnúť presvedčenie, že dotknuté opatrenie buď nepredstavuje pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, alebo, ak sa považuje za pomoc, že je zlučiteľná s vnútorným trhom (pozri judikatúru citovanú v bode 22 vyššie).

77 Okrem toho, ak by sa informácie poskytnuté dotknutým členským štátom následne ukázali ako neúplné alebo chybné v podstatných otázkach do takej miery, že by to spochybnilo posúdenie Komisie v súvislosti so zlučiteľnosťou pomoci, ako bola skutočne poskytnutá, s vnútorným trhom, išlo by potom o novú, neoznámenú pomoc, ktorá by bola v dôsledku toho nezákonná v zmysle článku 1 písm. f)

nariadenia č. 659/1999, čo by odôvodňovalo začatie nového konania Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2011, Regione autonoma della Sardegna a i./Komisia, T-394/08, T-408/08, T-453/08 a T-454/08, Zb., EU:T:2011:493, body 177 až 180).

78 Ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 37 a 39 vyššie, v prejednávanej veci okolnosť, že medzi ACC Compressors a Secop Austria prebieha súdny spor o sporné patenty, nemôže mať vplyv na výsledok posúdenia zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom. V dôsledku toho Komisia nebola nijako povinná zohľadniť tvrdenia uvedené v tejto súvislosti ACC Compressors v rámci konania v oblasti koncentrácie.

O zákaze toho, aby Komisia použila na iné účely informácie získané v konaní v oblasti koncentrácie

79 Podľa článku 17 ods. 1 nariadenia o koncentráciách informácie získané ako výsledok uplatňovania uvedeného nariadenia sa použijú iba na účely príslušnej žiadosti, vyšetrovania alebo vypočúvania.

80 Toto ustanovenie údajne v zásade zakazuje Komisii použiť v rámci konania v oblasti štátnej pomoci informácie, ktoré jej boli poskytnuté v rámci konania v oblasti koncentrácie.

81 Žalobkyňa však tvrdí, že judikatúra Súdneho dvora zúžila rozsah pôsobnosti článku 17 nariadenia o koncentráciách tak, že ak sa Komisia vo vedľajšom konaní v oblasti práva hospodárskej súťaže oboznámi s určitými informáciami a tieto informácie nasvedčujú existencii porušenia iných pravidiel práva hospodárskej súťaže, môže potom začať ďalšie konanie, aby preverila správnosť uvedených informácií alebo ich doplnila, najmä tak, že si vyžiada rovnaké dokumenty a použije ich ako dôkazy.

82 V tejto súvislosti treba uviesť, že hoci informácie získané na základe nariadenia o koncentráciách nemožno priamo použiť ako dôkazné prostriedky v konaní, ktoré sa neriadi týmto nariadením, napriek tomu predstavujú nepriame dôkazy, ktoré možno prípadne zohľadniť na odôvodnenie začatia konania na inom právnom základe (pozri analogicky, pokiaľ ide o to, že vnútroštátny orgán použije na ochranu hospodárskej súťaže informácie získané v rámci konania v oblasti kartelov na úrovni Únie, rozsudky zo 17. októbra 1989, Dow Benelux/Komisia, 85/87, Zb., EU:C:1989:379, body 18 až 20, a zo 16. júla 1992, Asociación Española de Banca Privada a i., C-67/91, Zb., EU:C:1992:330, body 39 a 55).

83 V prejednávanej veci žalobkyňa nevytýka Komisii, že nezačala konanie v oblasti štátnej pomoci na základe informácií získaných v rámci konania v oblasti koncentrácie, ale jej vytýka, že tieto informácie nezohľadnila v rámci konania v oblasti pomoci, ktoré už prebiehalo. Preto je potrebné usudzovať, že na základe uplatnenia judikatúry uvedenej v bode 82 vyššie bola Komisia prinajmenšom oprávnená v rámci konania v oblasti štátnej pomoci žiadať o predloženie informácií alebo dokumentov, o ktorých sa dozvedela v rámci konania v oblasti koncentrácie, ak tieto informácie alebo dokumenty boli relevantné na účely preskúmania spornej pomoci.

84 Žalobkyňa navyše tvrdí, pričom vychádza z rôznych rozsudkov súdov Únie, že od zákazu uvedeného v článku 17 ods. 1 nariadenia o koncentráciách sa možno odchýliť, ak existuje vzťah súvislosti medzi rôznymi konaniami začatými pred Komisiou. V prejednávanej veci podľa nej takéto vzťahy súvislosti medzi konaním v oblasti koncentrácie a konaním v oblasti štátnej pomoci predstavujú reštrukturalizácia skupiny HCH a predaj majetku bývalej spoločnosti ACC Austria, ako aj dôsledky, ktoré z toho vyplývajú pre ACC Compressors.

85 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že Komisia sa v zásade musí vyhnúť inkoherencii, ktorá by mohla nastať pri uplatňovaní rôznych ustanovení práva Únie. Táto povinnosť Komisie dodržiavať koherenciu medzi ustanoveniami Zmluvy o štátnej pomoci a ostatnými ustanoveniami Zmluvy je prítomná o to viac, ak je cieľom týchto ostatných ustanovení takisto neskreslená hospodárska súťaž na vnútornom trhu (pozri rozsudok z 31. januára 2001, RJB Mining/Komisia, T-156/98, Zb., EU:T:2001:29, bod 112 a citovanú judikatúru).

86 Z toho predovšetkým vyplýva, že Komisia pri prijímaní rozhodnutia o zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom nemôže ignorovať nebezpečenstvo narušenia hospodárskej súťaže na vnútornom trhu zo strany jednotlivých hospodárskych subjektov (rozsudok RJB Mining/Komisia, už citovaný v bode 85 vyššie, EU:T:2001:29, bod 113). Analogicky je potrebné usudzovať, že Komisia je pri prijímaní rozhodnutia o zlučiteľnosti štátnej pomoci povinná zohľadniť dôsledky koncentrácie, ktorú posudzuje v rámci iného konania, pokiaľ podmienky tejto koncentrácie môžu mať vplyv na posúdenie, akým spôsobom sa môže sporná pomoc dotknúť hospodárskej súťaže. V prípade potreby by sa Komisia dokonca mohla obrátiť na dotknutý členský štát so žiadosťou, aby jej predložil dané informácie v rámci konania v oblasti štátnej pomoci.

87 Vzhľadom na to, že patentový spor nie je relevantný v súvislosti s posúdením zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom (pozri body 37 až 39 vyššie), však v prejednávanej veci takáto povinnosť neexistuje.

88 Z toho vyplýva, že je potrebné zamietnuť prvý a tretí žalobný dôvod, ako boli prekvalifikované.

89 Keďže všetky žalobné dôvody žalobkyne boli zamietnuté, je potrebné zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

90 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Secop GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. marca 2016.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu 2

Konanie a návrhy účastníkov konania 2

Právny stav 3

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení Zmlúv 3

O prvej a druhej časti druhého žalobného dôvodu, založených na porušení článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ a článku 108 ods. 2 a 3 ZFEÚ 3

– Pripomenutie relevantnej judikatúry 4

– O údajnej povahe ACC Compressors ako nového podniku 5

– O skutočnosti, že sporná pomoc je údajne iba „odložením [nevyh]nutného“ 7

– O zohľadnení údajne poskytnutej skoršej pomoci 7

– O zohľadnení praktiky stratového predaja, ktorú údajne uplatňovala ACC Compressors 9

– O výpočtoch predložených Komisiou 9

O tretej časti druhého žalobného dôvodu založenej na porušení zásady rovnosti zaobchádzania 9

O prvom a treťom žalobnom dôvode, ako boli prekvalifikované, založených na nedostatku dokazovania a nesprávnom právnom posúdení 11

O rozsahu povinnosti dokazovania Komisie v rámci fázy predbežného preskúmania 11

O zákaze toho, aby Komisia použila na iné účely informácie získané v konaní v oblasti koncentrácie 12

O trovách 13